

ut hō nō seq̄tur ppriā volūtate: qđ pertinet ad vndecimū gradū. Alio° ut regulet eā fm̄ superioris arbitriū: qđ p̄tinet ad gđū decimūz 3° mō ut ab hoc nō desistat p̄pter d̄tra z alpera q̄ occurrūt. z h̄ p̄tinet ad nonū. Donū tur etiā quedā p̄tinetiā ad existimatōez ho minis recognoscentis suū d̄fectū. et hoc tripliciter. ¶ Uno qđē mō p̄ hoc q̄ pprioz delecto recoḡscit et cōsuetur: qđ p̄tinet ad octauū gradū. 2° ut ex consideratōe sui defecto aliq̄s i sufficiētē se existimet ad maiora: qđ p̄tinet ad septimū. 3° ut q̄tū ad hoc alios sibi p̄ferat qđ p̄tinet ad sextū. Donuntur ēē qđā q̄ p̄tinet ad extiora signa: quoz vnū ē i facti ut. s. hō n̄ recedat i suis operib⁹ a via cōi. qđ p̄tinet ad qntū. alia duo sūt i verbis: ut. s. hō nō p̄riat tps loquēdi: qđ p̄tinet ad quartū nec excedat modū i loquēdo: qđ p̄tinet ad secundū. Alia vero cōsistūt i extiorib⁹ gestib⁹ puta in rep̄zimendo extollētiā oculoꝝ. qđ p̄tinet ad primū. z cobibēdo exteri⁹ r̄iuz et alia inepte leticie signa qđ p̄tinet ad t̄tium. ¶ Ad primū ḡ dō q̄ aliq̄s absq̄ falsitate pōt se credē et p̄nūciare oib⁹ villoꝝz fm̄ d̄fecto occultos q̄s in se recoḡscit. et dona dei q̄ in alyz latēt. Un̄ Aug⁹ dicit in li° de virgitate. Existimate aliq̄s i occulto supioꝝz quibus estis i manifesto melioꝝz. Similiter etiam absq̄ falsitate pōt aliq̄s confiteri et credere ad oia se iutile ēē et idignū p̄ ppriaz vires: ut sufficiētia suā totā i deū deserat: fm̄ illud .2. ad Cor. 3°. Nō q̄ sufficiētēs simus aliqđ cogitā a nob̄ q̄i ex nob̄: s̄z sufficiētia n̄ra ex deo ē: nō ē āt icōueniēs q̄ ea q̄ ad alias virtutes p̄tinet hūilitati ascribātur: qz sic vnuz virtū oritur ex alio: ita nāli ordine act⁹ vniuz virtutis p̄cedit ex actu alteri⁹. ¶ Ad scōz dō q̄ hō ad humilitatē puenit p̄ duo. primo qđ dē principaliter p̄ grē donū. et q̄tū ad hoc i teriora p̄cedūt exteriora. Aliud autē ē hūanū studiū p̄ qđ hō p̄tinet exteriora cobibē: et p̄ modū p̄tingit ad extirpandū interiorē radicē et scōz hūc ordinē assignātur h̄ hūilitatis ḡ dus ¶ Ad t̄tū dō q̄ oēs ḡ dus q̄s Anselm⁹ pōit: reducūtur ad opinionē et manifestatōnē et volūtate pprie abiectōis: nā prim⁹ ḡ dus p̄tinet ad cognitōez pp̄ defecto. s̄z qz viupabile eēt siq̄s ppriū d̄fectū amaret: hoc p̄ scōm ḡ dū excluditur: s̄z ad manifestatōnem sui defecto p̄tinet t̄tū et q̄tū ḡ dū: ut scilz aliq̄s nō solū simpliciē suū defectū enūciat: s̄z

psuadeat. Alij at̄ tres ḡ dus p̄tinet ad appetitū q̄ excellētiā exteriorē nō q̄rit. s̄z exteriorē abiectōez: uel eq̄nimit̄ parit̄ siue in verbis vel in factis: qz sicut Greg⁹ dicit in r̄gistro. nō grande est his nos ēē hūiles a qđ honozamur. qz z h̄ seculares qlibet faciūt. s̄z illi maxime humiles eē debemus a qđ aliqđ patimur. z h̄ p̄tinet ad qntū z sextū gradū: uel ēt desiderant̄ exteriorē abiectōez aplectif: qđ p̄tinet ad septimum gradū. z sic oēs isti gradus cōtinēt̄ sub sexto z septio supi⁹ enūrat̄ ¶ Ad q̄tū dicendū q̄ illi tres ḡ dus accipiūtur nō ex pte ipsi⁹ rei. i. fm̄ nām hūilitatis. s̄z p̄ cōparatōez ad ḡ dū hōiuz: qui sūt uel maiores vel minores vel eq̄les. ¶ Ad quintū dō q̄ ēt illa rō p̄cedit de ḡ dib⁹ humilitatis nō s̄z ipsā nām rei s̄z quā assignant̄ p̄missi ḡ dū s̄z fm̄ d̄f̄sas hōum d̄ditōes.

Deinde cōside
randū ē de superbia. Et p̄ de supbia i cōi. ¶ 1° d̄ p̄cto primi hōis qđ ponit̄ ēē supbia. ¶ Circa p̄mū q̄runtur octo. ¶ 1° p̄ vtrū supbia sit p̄ctm̄. ¶ 2° vtruz sit vitiū speciale. 3° i q̄ sit sicut in subiecto. ¶ 4° de sp̄ebus ei⁹. ¶ 5° vtrū sit p̄ctm̄ mortale. ¶ 6° vtrū sit grauissimū oium p̄ctōꝝ. 7° de ordi ne eius ad alia p̄ctā. 8° vtrū debeat poni vitiū capitale.

Ad primū sic proce
dit. Videt̄ q̄ supbia nō sit p̄ctm̄. Nulluz. n. p̄ctm̄ ē rep̄missū a deo. p̄mittit. n. de⁹ qđ ipse facturus ē. nō ē. n. actor p̄cti. s̄z supbia cōnumerat̄ iter r̄p̄missiōes diuina. d̄. n. Isa. 60. Donā te in supbiā seculoꝝ. gaudiū i gnātionē z gnātōez. q̄ supbia nō est p̄ctm̄. ¶ 2°. Appetere diuā s̄z iudicē nō ē p̄ctm̄. B. n. nā liter appetit̄ quelibet creatura. z i h̄ optimū eius cōsistit. z p̄cipue cōuenit rōali creature que facta ē ad imaginē z similitudinē dei. s̄z si cut d̄f̄ in li° s̄niay. Prospi. superbia ē amor proprie excellentie per quā homo deo affila tur q̄ ē excellentissimus. vñ dicit Aug⁹ i 2° cōfessionū. Superbia celsitudinē imitat̄. cum tu sis vn⁹ sup oia de⁹ excelsus. ḡ supbia nō ē p̄ctm̄. ¶ 3°. P̄ctm̄ nō soluz cōriat̄ v̄tuti s̄z ēt opposito v̄tuti: ut p̄z p̄ plm̄ in 2° ethicoꝝ. s̄z nullū v̄tuti inēit̄ oppositū eē supbie. ḡ superbia nō ē p̄ctm̄. ¶ 4°. S̄z ē qđ dicit̄ Thob. 4°

ex cōtēptu aliq̄s p̄cepta dīna transgreditur. s̄ q̄nq; ex ignorātia. q̄nq; ex infirmitate. z i de e q̄ sicut Aug' dicit i li° de natura z gr̄a multa p̄perā s̄iūt que nō s̄iūt supbe. Ad p̄ mū ḡ dicendū q̄ Aug' illa verba iducit in li° de natura z gr̄a: nō ex sua p̄sona sed ex p̄sona alteri° s̄ quē disputat. vii z postmodū ip̄robat ea. oñdēs q̄ nō sp̄ ex supbia peccat. P̄t̄ tñ dicit q̄ auctoritates ille intelligunt q̄nū ad extiorē effectū supbie: q̄ ē trāsgredi p̄cepta: qd̄ iuenit i quolib; pctō. non autez q̄ntū ad interiorē actū supbie q̄ ē cōtēpt' p̄cepti. nō. n. semper pctm̄ sit ex cōtēptu. s̄ q̄nq; ex ignorātia: q̄nq; ex infirmitate ut dicitū ē.

Ad scōm̄ dō q̄ q̄nq; aliq̄s cōmittit aliq̄d pctm̄ s̄m̄ effectū. s̄ nō s̄m̄ affectū: sicut ille q̄ ignoranter occidit p̄fem: cōmittit patricium s̄m̄ effectū: s̄ nō scōz affectū: q̄z nō intendebat. z scōz s̄ trāsgredi p̄ceptū dī or̄ eē s̄ deū n̄ superbire scōz effectū qd̄ semper n̄ at scōz affectū.

Ad t̄tius dicendū q̄ pctm̄ aliq̄d pōt corūpere vtutē dupl̄. Uno° p̄ directā s̄rietatē ad virtutē. z b̄ mō supbia nō corūpit quālibet virtutē: s̄ solā humilitatē sicut qd̄libet aliō sp̄ale pctm̄ corūpit quā dā sp̄ale virtutē sibi oppositā s̄riū agendo. Alio° pctm̄ aliq̄d corūpit virtutē abutendo ipsa virtute. et sic supbia corūpit quālibet vtutē: i q̄ntū. s̄ ex ip̄s virtutib; sumit occasio nē supbiēdi sicut et q̄nūlibet alijs rebus ad excellētiā p̄t̄nētib;. vñ nō sequitur q̄ sit generale pctm̄.

Ad quartū dō q̄ supbia attrēdit sp̄ale rōnē obiecti que tñ iueniri pōt in diuersis materijs. ē. n. iordinat' amor. p̄prie excellentie. excellentia autē i diuersis rebus pōt iueniri.

Ad tertium sic proceditur. Videt' q̄ supbia nō sit i irascibili sicut in subiecto. dicit. n. Greg' .33. moral. Obstatulū veritatis tumor mētis ē: q̄ dū i stat obnubilat. s̄ cognitio veritatis nō p̄t̄et ad irascibile s̄ ad vīz rōnālē. ḡ supbia non ē i irascibili.

P. Greg' dicit. 34. moralū q̄ supbi nō eoz vitā cōsiderāt q̄b' se hūiliādo post ponāt. s̄ q̄b' superbiēdo se p̄fērāt. et sic videtur q̄ supbia ex idebita cōsideratiōe p̄cedit. s̄ cōsideratō nō p̄t̄inet ad irascibile s̄ pot' ad rōnālē. ḡ supbia nō ē i irascibili. sed pot' i rationali.

P. Superbia non solū querit excellētiā in reb; sensibilib;. s̄ etiam i reb;

sp̄ualib; intelligibilib;. ipsa at principaliter cōsistit i cōtēptu dei: scōz illud Eccl. x°. Initiū supbie hoīs apostatare a deo. s̄ i irascibil' cum sit pars appetitus sensitui non pōt se extendere in deū et in intelligibilia. ḡ supbia nō pōt eē i irascibili.

P. Ut dicit i li° s̄ntiaz Prosperi. supbia ē amor p̄prie excellētie s̄ amor nō ē i irascibili s̄ i cōcupiscibili. ḡ supbia nō ē i irascibili.

S3 s̄ ē qd̄ Greg' in 2° moral' ponit s̄ supbiā donū timorū. timor at̄ p̄t̄inet ad irascibile: ḡ supbia est i irascibili.

Rūdeo dō q̄ subiectū cuiuslibet vtutis uel vity oportet ingredi ex p̄prie obō. nō. n. pōt eē aliud obiectū habit' vel act' n̄ si qd̄ ē obm̄ potētie que vtriq; subyicit. p̄prie autē obz supbie est arduū. est. n. appetit' p̄prie excellētie ut dicitū ē. Un̄ oportet q̄ superbia aliq̄ mō ad vim irascibile p̄t̄ineat. Sed irascibilis dupliciter accipi pōt. Uno° p̄prie et sic ē ps appetitus sensitui: sicut z irascibile supra ē qdā passio appetit' sensitui. Alio° pōt accipi irascibil' largi'. s̄ ut p̄t̄ineat ēt ad appetitū intellectiū cui ēt q̄nq; ar. ri. buis ira. put. s̄ attribuiū' irā deo z angelis nō quidē s̄m̄ passionē: s̄ s̄m̄ iudiciū iusticie iudicantis. z tñ irascibilis sic cōit̄ dicta n̄ ē potētia distincta a cōcupiscibili: ut patet ex his q̄ in primo dicta sūt si ḡ arduū qd̄ ē ob n̄ supbie eēt solū aliq̄d sensibile in quod posset tendē appetit' sensitui: oporteret q̄ supbia eēt i irascibili q̄ ē ps appetit' sensitui: s̄ q̄ arduū qd̄ respicit supbia cōiter iuenitur z i sensibilib; z i sp̄ualib; reb;. neces se ē dicere q̄ subiectū supbie sit irascibil' nō solū p̄prie supra. put ē ps appetit' sensitui s̄ ēt cōius accepta. put iuenit i appetitū intellectiū. vñ z i demonib; supbia ponitur.

Ad primū ḡ dō q̄ cognitio veritatis ē duplex. Una pure speculatiua. z hanc superbia indirecte impedit subtrahendo causam. supbus. n. neq; deo intellectuū suū subyicit ut ab eo veritatis cognitionē p̄cipiat: s̄m̄ illud Math. xi°. Abscondisti h̄a sapientib; z prudentib;. i. a supbis q̄ sibi sapientes z prudentes vident' z reuelasti ea paruulis. i. humilibus. Neq; ēt ab hōib; ad discere dignā: cū tñ dicat Eccl. 6°. Si inclinaueris aurē tuā. s̄ humilit' audiēdo: excipies doctrinam. Alia at̄ est cognitio veritatis. s̄ affectiua. et talē cognitōz veritatis directe ipedit supbia qz supbi duz delectant' in p̄prie excellentia

excellētiā vitatis fastidiūt: ut Greg^o dicit i 23° moral. q^o superbi et secreta quedā intelligenda percipiūt et eorū dulcedinē experiri nō possunt. et si nouerint quōd sint. i^ogrāt quōd sapiūt vñ et p^o. et d^o. vbi hūilitas sibi sapiētia. Ad scōs dicēdū q^o sicut s̄ dictū ē. humilitas attendit ad regulā rōis recte s̄m quā q^o verā estimationem de se habet. hanc at regulam recte rōis nō attendit supbia. s̄ de se maiorā estimat q̄ sint: qd̄ contingit ex inordinato appetitu. pprie excellentie: q^o qd̄ q^o vehementer desiderat facile credit. et ex h̄ et ei^o appetit^o in altiora fert q̄ sibi cōueniant. et iō q̄cūq^o offerūt ad h̄ q^o aliquis estimet se s̄ id qd̄ ē: iducūt hoīes ad supbiā: q̄rū vñ ē q^o aliq^o cōsidēt defect^o aliorū: sic eōrio Greg^o ibidē dicit. q^o sci viri v̄tutū cōsideratōe vicissim sibi alios preferūt. ex h̄ q̄ nō habetur q^o supbia sit in rōnali: s̄ q^o aliq^o cā ei^o i rōne existat. Ad etiā dō q^o supbia nō ē solū i ira scibili s̄m q^o est pars appetitus sensitīui: s̄ put cōmunius irascibilis accipit^o ut dicitur est. Ad q̄rtū dō q^o sicut Aug^o dicit. i. 4. de ciui. dei. amor precedit oēs alias ai affectio nes. et est causa earū. et iō pōt poni p̄ qualz aliarū affectōnū. et scōz h̄ supbia dicit esse amor pprie excellentie: i^ogrāt ex amore cā iordinata presumpcio alios superandi: qd̄ p̄ prie ptinet ad supbiā.

Ad quartum sic procedit Videl^o q^o icōuenienter assignent^o quatuor supbie spēs q̄s Greg^o assignat 23° moral. dicens. Quatuor g^ope sunt spēs q̄b^o oīs tu mor arrogantiū dīmōstrat: cū bonū aut a se metipsis h̄re se estimat: aut si sibi datum dīs per credit: p̄ suis B accepisse meritis putat aut cū iactāt se h̄re id qd̄ nō habent: aut de spectis ceteris singulariter videri appetunt h̄re qd̄ h̄nt. Superbia. n. est vitiiū distinctuz ab ifidelitate: sicut ēr humilitas ē h̄r^o distincta a fide: s̄ q^o aliquis estimet bonū se nō habē a deo: q^o bonū grē h̄at ex meritis ppis ad ifidelitatē ptinet. q̄ nō debēt pōt spēs supbie. Ad 2°. Idē nō dōz poni spēs d̄rsoz genēz s̄ iactantia ponit^o spēs mēdacy ut s̄ hitū ē. q̄ nō dōz poni spēs supbie. Ad 3°. Quedaz alia vident^o ad superbiā ptinē q̄ hic nō cōnume rantur. dicit. n. Jero. q^o nihil ē tam superbus q̄ i^ogrātū videri. et Aug^o dicit. i. 4. de ciui. dei. q^o excusare se de peccato cōmissō ad supbiā

ptinet. p̄supcio etiā q̄ q^o tendit ad affectu dum aliqd̄ qd̄ supra se ē maxie ad supbiā p̄ tinere vñ. nō q̄ sufficienter p̄dicta diuino cōprehēdit supbie spēs. Inueniunt^o alie diuifōes supbie. diuidit. n. Anselmus exaltationē supbie dicit. q^o qd̄ ē i volūtate: qd̄ in sermone: qd̄ in operatōe. Bernardus et ponit. i. 2. grad^o superbie q̄ sūt: curiositas: mētis leuitas: inepta leticia: iactantia: singularitas: arrogantia: presumpcio: defensio pctōzū simulata cōfessio: rebellio: libertas: peccandi cōsuetudo: q̄ nō vident^o cōprehēdit sub spēs bus a Greg^o. assignat. s̄ videt^o q^o icōuenienter assignent^o. In d̄riū suffic auctoritas Greg^o. dō q^o sicut s̄ dictū ē. superbia ipoztat imoderatū excellentie appetitū: q. n. nō ē s̄m rōnē rectā. Est at cōsiderandū q^o qlibet excellentia p̄sequit^o aliqd̄ bonū hitū: qd̄ qd̄ pōt triplici^o cōsiderari. Vno^o s̄m se. Dani festū est. n. q^o quāto mai^o ē bonuz qd̄ q^o h̄z tāto p̄ h̄ excellentiā maiorē p̄sequit^o. et iō cū aliq^o attribuit sibi mai^o bonū q̄ habeat. p̄seques ē q^o eius appetit^o tendit i excellētiā p̄ priā vltra modū sibi cōuenientē. et sic ē tria spēs supbie: cū. s̄ aliq^o iactat se habē qd̄ non h̄z. Alio^o ex parte cāe: put. s̄ excellent^o ē q^o aliqd̄ bonuz i^o alicui a seipso: q̄ qd̄ i^o fit ei ab alio. et iō cū aliq^o estimat bonum qd̄ h̄z ab alio ac si habēt a seipso. fert p̄ p̄seques appetit^o eius i ppriā excellētiā s̄ sui modum Est at dupliciter aliq^o cā sui boni. vno^o efficiēter. alio^o meritorie. et s̄m h̄ sumū ē due p̄ me supbie spēs. s̄ cū q^o a semetipso habē est i mat qd̄ a deo h̄z: vñ cū ppis meritis sibi datū desuper credit: 3° mō ex pte mōi h̄ndi. put excellentior aliq^o reddidit ex h̄ q^o bonū aliqd̄ excellēt^o ceteris possidet. vñ ex h̄ et fert iordinatē appetit^o i ppriā excellētiā. et s̄m h̄ sumis q̄rta supbie spēs que ē cū aliq^o alijs de spectis singularit vult videri. Ad p̄mūz q̄ dō q^o vera estimatio pōt corūpi dupliciter. Vno^o in vniuersali. et sic in his q̄ ad finē ptinet corūpif vera estimatio p̄ ifidelitatem. Alio^o in aliq^o p̄riculari eligibili. et B nō facit i fidelitatem: sic ille q^o fornicatur estimat p̄ tēpore illo bonū eē sibi fornicari: nec tñ ē in fidel: sicut eēt si i vniuersali dicit fornicatō nem eē bonā. et ita ēt ē i proposito. nā dicē i vñ aliqd̄ bonū eē qd̄ nō ē a deo. et grāz hoīb^o p̄ merit^o dari: p̄riet ad ifidelitatē. s̄ q^o aliq^o ex iordinato appetitū p̄pe excellētiē ita d̄ boū

suis gl'is ac si ea a se habēt uel ex meritis p
 prijs pertinet ad supbiā z nō ad infidelitatē
 pprie loquēdo. ¶ Ad scōm dō q' iactantia
 ponit spēs mendacy q'ntū ad extiorē actum
 q' q's falso sibi attribuit qd nō hz. s; q'ntū ad i
 teriorē cordis arrogātiā ponit a Bregl. spēs
 supērbie. Ad tētiuz dō q' ingratus ē qui sibi
 specie ad ingratitudinē p'inent. q' autē
 aliq's se excuset de pctō qd hz. p'inet ad tētiā
 spēs q' p' aliq's attribuit sibi bonū inocē
 tie qd nō hz. q' at aliq's h'sūptuose tendit i id
 qd s' ipsū ē. p'ec' pue videt ad quartā spēm
 p'inerē s; quā aliq's vult aly's p'ferri. ¶ Ad
 quartuz dō q' illa tria que ponit An'elmus
 accipiūt s'm progressū pcti cuiuslibet qd p'
 corde cōcipit. 2° ore p'ofert. 3° ope p'ficiat. ¶ I
 la at duodeci q' ponit Bernard^o sumūt p' op
 positū ad duodeci g'dus hūilitatis de qb' s'
 hitū ē. Nā p'm^o g'd^o hūilitatis ē corde z cor
 pore sp' hūilitatē oñdē defixis i t'ra aspecti
 bus: cui opponit curiositas p' quā aliq's curi
 ose vbiq; z iordinate circūspicit. 2° g'd^o hūili
 tatē ē vt pauca verba z rōabilia loq'ur aliq's
 nō clamosa voce: s; quē oppōit leuitas mē
 tis per quā. s; hō supbe se hz in verbo. 3° g'dus
 hūilitatis ē ut nō sit facilis z prompt^o i risu:
 cui oppōit septa leticia. 4° g'd^o hūilitatē est
 taciturnitas v'sq; ad interrogatōs: cui oppōit
 iactantia. 5° g'd^o hūilitatis ē tenē qd cōis re
 gula mōastery hz: cui opponit singularitas
 p' quā. s; aliq's factior vult apparere. 6° g'dus
 hūilitatis ē credē z p'nunciare se oib' vilio
 re: cui opponit arrogātiā p' quā. s; hō se aly's
 p'ert. 7° g'd^o hūilitatis ē ad oia iutile z indi
 gnū se cōfiteri z credē: cui opponit p'sūptio p'
 quā aliq's reputat se sufficētē ad maiora. 8°
 g'd^o hūilitatis ē cōfessio pctōz: cui opponit
 defensio eorū dē. 9° g'd^o ē i duris z asp'is pa
 tientia āplecti: cui oppōit simulata cōfessio
 per quā. s; aliq's nō vult subire penā p' pctis
 q' simulate cōfiteat. 10° g'd^o hūilitatis ē obediē
 tia: cui opponit rebellio. 11° g'd^o hūilitatis ē
 ut hō nō d'lectet facē ppriā volūtātē: cui op
 ponit libertas p' quā. s; hō delectat libē facē
 qd vult. Ultim^o at grad^o hūilitatis est timor
 dei: cui opponit peccandi consuetudo que
 iplicat dei cōtēptū. In his autē duodeci g'di
 bus t'gūē nō solū supērbie spēs: s; et q'dam
 antecedētia z cōsequētia: sic et s' de hūilitate
 dictū ē.

Ad quintum sic pro

ce dicitur. Videtur q' supbia nō sit pctm mor
 tale: q' sup illud ps. Dine de' me' si feci istud
 oīe glo. s. vniuersale pctm qd est superbia. si
 igitur supbia eēt pctm mortale. oē pctz eēt
 mortale. ¶ P. Dē pctm trias caritati: s; sup
 bia nō videt cōtrariari caritati: neq; q'ntū ad
 dilectōnē dei: neq; q'ntū ad dilectōnē pximi
 q' excellētia quā q's iordiat p' superbiā ap
 petit nō sp' trias honori dei aut vtilitati pro
 ximi. g' superbia nō est pctm mortale. ¶ P.
 Dē pctm mortale trias virtuti: s; supbia nō
 trias virtuti: s; pot' ex ea orit: q' ut Bregl. dicit
 34° moral. aliqñ hō ex sumis celestibusq; v
 tutibus imutescit. g' supbia non ē pctm mor
 tale. ¶ 3° ē qd Breg^o in eod em li^o dicit q'
 euidentissimū reprobōzū signū superbia est
 at s' humilitas electōzū: s; hoies n' sūt r'pro
 bi p' pctis v'ialib'. g' supbia nō ē pctm veni
 ale: s; mortale. ¶ P. dicendū q' supbia hūili
 tati opponit. humilitas autē pprie respicit
 subiectionē hois ad deū ut s' dictū ē. Unde
 e'rio supbia pprie respicit defectū h' subie
 ctionis: s'm. s. q' aliq's se extollit supra id qd ē
 sibi p'fixū s'm dinā regulam uel mēsurā: con
 tra id qd ap'la dicit. Nos at nō i mēsu gl'ia
 mur: s; s'm mēsurā quā mēsus ē nobis de'.
 z iō d' Eccl. x^o. Initiuz supbie hois ap'osta
 tare a deo. s; i hoc radix supbie cōsiderat q'
 hō aequaliter nō subycit deo z regulē ipsi'.
 Manifestū ē at q' hoc ipsū qd ē non subyci
 deo hz rōnez pcti mortalis. hoc. n. ē auerti a
 deo. vñ cōsequēs ē q' supbia s'm gen^o suū est
 pctm mortale. Sic tñ i aly's q' ex suo genere
 sūt pctā mortalia. puta i fornicatiōe z adul
 terio sūt aliq' mor^o q' sūt pctā v'ialia. pp' eo
 rū ipsectōz: q' s' p'ueniūt rōis iudiciū. z sūt p'
 ter eius cōsensū. ita ē t' circa supbiā accidit
 q' aliq' mor^o supbie sūt pctā venialia dū eis
 rō nō cōsentit. ¶ Ad p'mū g' dicēdū q' sic s'
 dictū ē. supbia n' ē v'le pctm p' suā eēntiaz: s;
 p' quādā r' dū dātā. i q'ntū. s. ex supbia oia pec
 cata oriri p'nt. vñ n' seq' q' oia pctā sint mor
 talia. s; solū qñ oriūt ex supbia cōpleta quaz
 dirim^o eēt pctm mortale. ¶ Ad secundū di
 cēdū q' supbia s; qd ē trias dilectōi diuine
 in q'ntū. s. supb^o nō se subycit diuine regule:
 prout oz. z qñq; etiam trias dilectōi p'xi
 mi i q'ntū. s. aliq's inordinate se p'efert p'xi
 mo z ab eius subiectione se retrahit: in quo

etiam derogat vine regule ex q̄ sunt hoīz ordines instituti: put. s. en. eorū sub alio eē de bet. ¶ Ad etiā dō q̄ superbia nō oritur ex virtutibus sicut ex cā per se: sicut ex cā p accidens. in q̄tū. s. aliq̄s ex virtutib⁹ occasione superbie sumit. n. l. at. phibet qn vnum driorū sit alteri⁹ cā p accis: ut dī in. 8. phyzicozū. vnde et de ipsa humilitate aliq̄ superbiunt.

Ad sextum sic procedit.

Uides q̄ superbia nō sit ḡuissimuz pctorū. Quāto. n. aliq̄d pctorū difficile cauet: tanto videtur eē leu⁹. s. supbia difficillime cauet. qz sicut Aug⁹ dicit in regula: cetera pctorū in malis operibus exerceant ut fiat. supbia autē bonis opib⁹ iudicat ut perit. s. supbia nō ē ḡuissimū pctorū. ¶ S. Maius malū maiori bono opponit. ut pba dicit i. 8. et b. corū. s. hūilitas cui opponit supbia nō ē maxima virtutū ut s. habitū ē. g. z vitia q̄ opponit maiorib⁹ virtutibus. puta infidelitas: despatio: odiū dei. hōicidū z alia h⁹ mōi: sūt ḡuioza pctorū q̄ superbia. ¶ Maius malū nō punit p minus malū. s. iterdū supbia punit palia pctorū: ut patz ad R. o. p. vbi dī q̄ pbi p elatōez cordis traditi sūt i reprobuū sentū: ut faciāt q̄ nō veniant. s. supbia nō ē ḡuissimū pctorū. ¶ Sed dō ē qd sup illud ps. Superbi iniq̄ agebāt vsq̄qz. dicit glo. maximū pctorū in hōie ē supbia. ¶ S. dō q̄ i pctorū duo attēdūt. s. auersio ad cōmutabile bonū q̄ malū se hz i pctorū z auersio a bono lēo. nutabili q̄ ē formalis z cōpletina rō pctorū. ex pte autē cōuersiōis nō hz supbia q̄ sit maximū pctorū: qz celsitudo quā superbus inordinate appetit fm suā rōnē nō hz maximā spugnātiā ad bonū virtutis s. ex pte auersiois supbia hz maximā ḡuitate: qz in alijs pctorū hō a deo auertit vel pp̄ ignorantia: vel prop̄ infirmitatē: sive pp̄t dīderiū cuiuscūqz alteri⁹ boni. s. supbia hēt auersioē a deo ex hoc ipso q̄ nō vult deo z eius regule subici. ¶ In Boetio dicit q̄ cū oia vitia fugiāt a deo: sola supbia se deo oppōit. pp̄ qd ēt spālil vs Jaco. 4. q̄ deus supbis resistit. z iō auerti a deo z eius p. eptis qd ē q̄i cōsequēs i alijs pctorū p se ad supbiā p̄tiet cui⁹ act⁹ ē dei dēpt: z qz id qd ē p se. pctorū est eo qd ē p aliud. cōsequēs ē q̄ supbia sit ḡuissimū pctorū fm iū gen⁹: qz excedit in auersioē q̄ formalit cōplet pctorū. ¶ Ad p̄mū

q̄ dō q̄ aliq̄d pctorū difficile cauetur dupliciter. Vno. pp̄t vehementiā ipugnationis sicut ira vehementer ipugnat pp̄t iū ipenū z qd h⁹ difficult⁹ ē resistē cōcupie pp̄t ei⁹ cōnaturalitatē: ut dī in 2. ethicozū. z talis difficultas vitandi pctorū ḡuitatez pctorū dimiuit qz quāto aliq̄s mioris tēptatōis ipetu cadit tanto graui⁹ peccat ut Aug⁹ dicit. Alio. difficile est vitare aliq̄d pctorū pp̄t ei⁹ latētiā. z h⁹ mō supbia difficile est vitare: qz ēt ex ip̄sis bonis occasione sumit: ut dictūz ē. z iō si gnāt Aug⁹ dicit q̄ bonis opib⁹ iudicat. z i ps dī. In via hac q̄ abulabā absco derūt supbi laq̄z mihi. z iō mor⁹ supbie occite sērepēs nō hz maximā ḡuitatez atēqz p iudiciū rōnis deprehendat. s. p q̄ deprehensus fuerit p rōnē: tūc facile emittat: tū ex cōsideratōe pp̄t infirmitatis: fm illud Eccl. 1. Quid supbi puluis z cinis. tū ēt ex cōsideratōe magnitudinis vine: fm illud Job. 15. Quid tūmet d̄ deuz spūs tu⁹: tūc etiā ex imperfectōe bonozū de quib⁹ supbit hō: fm illud Ysaie. 40. Difcaro fenū. z ois glia ei⁹ q̄i flos agri. z. i. 64. Quasi p̄n⁹ mēstruāte vniuerse iusticie nre. ¶ Ad scdm dicendū q̄ oppositio vitū ad virtutē attēdit fm obm: qd cōsiderat ex pte cōuersiōis. z fm h⁹ supbia nō hz q̄ sit maximū pctorū: sicut nec hūilitas q̄ sit maxima virtutis. s. ex pte auersiois ē maximū: ut pte alijs pctorū magnitudinē p̄lans. nā p h⁹ ipsū iūbitatit pctorū ḡuī reddat si ex superbie dēptu pcedat: qz si ex ignorantia vel infirmitate pueniat. z idē dicendū ē de desperatiōe z alijs h⁹ mōi. ¶ Ad etiā dō q̄ sicut i syllogismis ducentibus ad impossibile q̄qz aliq̄s cōuincit p hoc qd ducit ad icōueniēs magis manifestū ita ēt ad cōuincendū supbiā hoīum de aliq̄s punit p̄mittens eos ruere in pctorū carnale q̄ ēt z si sint miora: tū manifestiore turpitudine cōtinēt. ¶ In Isidor⁹ dicit i l. de sumo bono. oī vitio detiore eē supbia: seu propter q̄ a sumis psonis z p̄mis assumit: seu qd ope iusticie z virtutis exorit. minusqz culpa eius sentit. Lururia vero carnis iō notabilis vitibus ē. qm statim per se turpis ē. z tū dispesate deo supbia minor ē. s. q̄ detinet supbia z nō sentit labif i carnis luxuriā ut pba hūilitat a cōfusiōe exurgat. Ex q̄ ēt p3 granitas superbie. Sic. n. medicus sapiēs i remediū maiorū morbi parit infirmū i leniore morbi incidit. ita ēt pctorū supbie graui⁹ eē oī. litur

ex hoc ipso qd p eius remedio detis pmittit
ruere hoies i alia pctā.

Ad septimum sic pro

cedit. **V**idetur q supbia nō sit p̄mum oīuz
pctōz. P̄mū. n. saluat i oib⁹ osequētib⁹.
s; nō oia pctā sūt cū supbia: nec oriūf ex sup
bia. dīc. n. Aug⁹ i li⁹ de nā z grā: q multa per
perā sūt q n̄ sūt superbe. s; superbia nō est
p̄mum oīum pctōzū. **¶** **S.** Eccl. x. dīc q̄ ini
tiū superbie ē apostatare a dō. s; apostasia a
deo ē p̄s q̄ supbia. **¶** **S.** Dō pctōzū eē v̄f
s̄m ordinē virtutū: s; hūilitas nō ē p̄ma vir
tutū: s; magis fides. s; superbia nō ē primuz
pctōzū. **¶** **S.** 2. ad Thimot. 3. dīc. **M**ali ho
mines z seductores pficiūt i pei⁹: z ita v̄f q̄
principiū n. alitē hoīs nō sit a maxio pctōz
s; superbia ē maximū pctōzū ut dictū ē. nō
ē igitur primū pctū. **¶** **S.** Id qd ē s̄m appa
rentiā z fictōem: est posteri⁹ eo qd ē s; veri
tatē. s; p̄s dicit in 3. ethicozū. q̄ superb⁹ est
fictor fortitudinis z audacie. s; vitiū audacie
est prius vitiū superbie. **¶** **S.** 3. qd dīc Eccl
x. Initiū oīs pctī superbia. **¶** **S.** dīc dū q̄
illud qd ē per se: ē p̄mū i q̄libz gnē. dictū est
āt s; q̄ auersio a deo q̄ formalit̄ cōplet rōem
pctī pertinet ad superbiā per se. ad alia autē
pctā ex cōsequēti. z inde ē q̄ superbia h; rō
nē p̄mi. z ē et̄ principiū oīum pctōzū ut s; di
ctū ē cū de cāis pctī ageret ex parte auersio
nis q̄ ē p̄cipalior in pctō. **¶** **A**d p̄mūz q̄ di
cendū q̄ superbia dīc eē oīs pctī initiū: n̄ qz
qd̄libet pctī singularit̄ ex superbia oriatur
s; qz qd̄libz gen⁹ pctī natū ē ex superbia oriri
¶ **A**d scōz dō q̄ apostatare a dō dicitur eē
superbie hūane initiuz: nō quasi aliqd̄ aliud
pctī a superbia exiis: s; qz ē p̄ma superbie
pars. dictū ē. n. q̄ superbia p̄cipalit̄ respic̄
subiectōez dīnā quā cōtēnit: ex cōsequenti
autē cōtēnit subyci creature pp̄t̄ deū. **A**d
tertiū dicendū q̄ nō o; eē eundē ordinē vir
tutū z vitiōz. nā vitiū ē corruptiūū virtutū. id
āt qd̄ ē p̄mū i gn̄tōe ē postremū i corruptō
ne. z ideo sicut fides ē p̄ia virtutū. ita ifide
litas ē vltimū pctōrū ad quā hō q̄n; per alia
pctā perducit. vnde super illud ps̄. Et̄ inite
exinanite usq; ad fundamentū in ea dīc gl.
q̄ coacernatōe vitiōzū subrepit diffidētia.
z apls dīc. i. ad Thimot. p̄ q̄ qdā sp̄ellētes
sciam bonā circa fidē naufragauerūt. **¶** **A**d
q̄rtū dicēdū q̄ superbia dīc eē ḡuitūmū pec

catorū ex eo q̄ p se cōpetit p̄cipio ex q̄ attē
dit ḡuitas in pctō: z iō superbia cāt grauita
tē aliozū pctōzū. cōtigit ḡan superbia eē ali
qua pctā leuioza q̄ ē ex igr̄atia l̄ ifirmitate
omittit: s; inter grauia pctā p̄mū ē supbia:
sicut cā per quā alia pctā aggrauant. z qz id
qd̄ ē p̄mū i causando: ē et̄ vltimū i recedē
do. iō super illud ps̄. Emundabor a delicto
maximo dicit glo. hoc est a delicto superbie
qd̄ ē vltimū redeūtib⁹ ad deū z p̄mū rece
dētib⁹. **A**d q̄ntū dō q̄ p̄s ponit superbiā
circa fictōez fortitudis: nō qz solū in B̄ consi
stat. s; qz per h̄ hō maxie reputat se posse ex
cellētiā apud hoies cōseq̄ si audax uel fort.
videat.

Ad octauum sic pro

cedit. **V**idetur q̄ superbia debeat poni vitiū
capitale. **¶** **I**sidor⁹. n. z **C**assian⁹ enūerant sup
biā inter vitiā capitalia. **¶** **S.** Superbia vid
tur eē idem inani glie: qz viraq; excellētiāz
q̄rit: s; ianis glia ponit vitiū capitale. s; etiāz
superbia o; poni vitiū capitale. **¶** **S.** Aug⁹
dīc in li⁹ de virginitate. q̄ superbia iuidiaz
p̄at: nec vnq; ē sine tali comite. s; iuidia po
nit vitiū capitale ut s; hitū ē. s; multo magis
superbia. **¶** **S.** 3. qd̄ Breg⁹. 31. moral. n̄ enu
merat superbiā iter vitiā capitalia. **¶** **S.** di
cēdū q̄ sicut ex s; dictis p; superbia duplici
cōsiderari pōt. Vno s; se: put. f. est qd̄dā sp̄ā
le pct; alio s; qz h; qdā ifluētiā i oia pctā
capitalia at̄ vitiā ponit qdā sp̄alia pctā ex g
bus multa gnā pctōzū oriūf. z iō qdā cōfide
rantes superbiā s; qz ē qd̄dā sp̄ale pctī cō
numerauerunt eam alijs vitijs capitalibus.
Breg⁹ vero cōsiderās uniuersalē eius ifluē
tiam quā habet in oia vitiā ut dictū est: non
connumerat eā alijs capitalib⁹ vitijs. sed
posuit eā reginā oīum vitiōzū z matrē. **¶** **V**n̄
Breg⁹ dīc i. 31. moral. Ipsa vitiōzū regia su
perbia cū deuictū plene cor cep̄it. mox ill d
septē p̄cipalib⁹ vitijs q̄i qb⁹ dā suis ducib⁹
defastādū tradit: ex qb⁹ vitiōzū multitudines
oriuntur. z per hoc patet respōsio ad p̄mūz
¶ **A**d secū dū dicendū q̄ superbia n̄ ē idē ināi
glie. s; cā ei⁹. nā superbia iordiate excellētiā
appetit. s; ianis glia appetit excellētiā mani
festatōem. **¶** **A**d t̄riū dō q̄ ex B̄ q̄ iuidia q̄ ē
vitiū capitale oriūf ex superbia: nō seq̄tur q̄
superbia sit vitiū capitale: s; qz sit aliqd̄ p̄m
cipalit̄ capitalib⁹ vitijs.